

Avsnitt 47 – Vad gör du av din tid medan du söker jobb?

Avsnittsbeskrivning

Alumnen Martin Gunnarsson har flera års erfarenhet av samhällsplanering med många aktörer. Efter sin examen passade han på att läsa kurser inom hållbar utveckling medan han letade efter det "rätta jobbet". I det här avsnittet **samtalar vi bland annat om varför vi ska våga läsa kurser som utmanar våra perspektiv och vårt sätt att tänka, vad det innebär att vara tjänsteman i offentlig sektor och vad det är som definierar ett drömjobb.**

Vill du veta mer om kurser inom Hållbar utveckling? Aktuellt kursutbud hittar du på [CEMUS webbsida](#).

Transkribering

Sara: Hej och välkomna till Studie- och karriärpodden. Det är jag som är Sara.

Madelene: Och det är jag som är Madelene.

Sara: I terminens första avsnitt har vi med oss Martin Gunnarsson. Du är samhällsplanerare och alumn från Uppsala universitet. Välkommen Martin!

Martin: Tack så mycket!

Sara: Vi börjar väl som vi brukar göra. Du får berätta lite om dig själv. Vem är du?

Martin: Hej! Martin Gunnarsson heter jag och jag är utbildad samhällsplanerare från Uppsala universitet. Jag bor i Ockelbo som är en liten kommun utanför Gävle. Jag jobbar på Gävle kommun med trafik- och infrastrukturfrågor, mycket kopplat till hållbar utveckling.

Madelene: Det är faktiskt spännande frågor idag. Både samhällsplanering, infrastrukturen och hållbar utveckling. Det känns som att det är saker man hittar i tidningar och nyhetssändningar varje dag, Martin. Så en ganska het potatis du har i vardagen.

Martin: Absolut, och också många olika beroenden som man måste spela in. Och vikten av att ha ett bra team och goda kollegor till hjälp.

Sara: Hur kom du på att det var samhällsplanering du skulle studera?

Martin: Ja, det är väl lite som vi alla är, att vi har många olika intressen. Ibland är inte det här med karriär det enklaste, att veta att jag vill bli si eller så. För min del handlade det faktiskt om att lägga ihop olika intressen som jag hade och se vad som finns för program som skulle kunna passa mig? För min del så var jag intresserad av socialrättvisa, klimatfrågor men också stad och land, kartor och lite annat. Och det här fick mig att titta lite i kurskatalogerna 2009 då jag började och såg att på Uppsala universitet där fanns ett program som heter samhällsplanerprogrammet, som jag tyckte lät intressant utifrån att det också har en möjlighet att påverka sin samtid och sitt samhälle.

Madelene: Men GIS och kartor är ju nånting som en del inte alltid har så stark relation till. Jag är gammal orienterare i min ungdom, och då var kartorna nånting jätteviktigt. Men på vilket sätt kommer kartor och GIS in i samhällsplanerarens jobb? Berätta lite mer för våra lyssnare vad det betyder.

Martin: Ja, återigen, den bakgrunden har jag också, jag är också gammal orienterare. Det är mycket riktigt så att kartor, och det är ju ett sätt för människan att orientera sig i. Till exempel ett samhällets utbredning. Hur ska vi använda den mark vi har? Hur ska vi inte använda den mark vi har? Vad

behöver vi ha, och speciellt i den kontext vi har. Gävle till exempel blev drabbat av ett skyfall för några år sen. Då blev det väldigt tydligt att geografiska informationssystem, alltså GIS, kopplat till kartor och den fysiska strukturen blir väldigt viktigt hur vi planerar rent fysiskt. Vad kan grön struktur göra i en stad? För skugga och för att kunna ta upp vatten. Hur har vi egentligen tänkt på variabler kopplat till transporter. Det är något som tar mycket yta i en stad. Det är väldigt intressant och då är kartan ett bra medel att hjälpa oss planerare att veta hur vi ska bygga eller bygga om saker utifrån lågpunkter eller behov av skugga eller trängsel eller vad det kan vara.

Madelene: Då betyder det att det är väldigt mycket variabler att ta in helt enkelt.

Martin: Absolut. Särskilt när man arbetar mycket med trafik som jag gör så är det ju så att det är sällan någon har, lite ironiskt då, men åsikter om trafikplanering eller parkeringsfrågor. Så det är hett om öronen ibland men det kan också vara väldigt roligt och utmanande.

Madelene: Om vi spolar tillbaka igen. Sara spolade tillbaka lite grann mot hur det kom till dig att du valde just den här utbildningen en gång i tiden. Men första steget efter din utbildning, vad var det för jobb?

Martin: Ja, och då var det ju faktiskt så att så många av oss studenter, men när man var student i alla fall, så kommer man ut i någon form av antiklimax när man är klar och har fått det där examensbeviset. Vad gör jag nu då? Och då när jag gick ut, det var 2012–2013 årsskiftet, så var det fortfarande lite efterdyningar efter finanskrisen. Så det var inte så att den högkonjunktur som kom sen, den var inte riktigt där, utan det fanns inte jättemycket jobb. Så jag blev ju då jobbsökande, precis som många andra, och vet precis hur frustrerande det kan vara. Men det jag hittade då, våren 2013, det var faktiskt någonting som finns i Uppsala som jag varmt kan rekommendera. Det är Centrum för miljö- och utvecklingsstudier (CEMUS), som är ett samarbete mellan Uppsala universitet och SLU. Och det blev lite av en räddning. Jag hade läst en valbar kurs där inom ramen för mitt program tidigare som heter Hållbar utveckling B. Men det kan ju vara så att man hamnar i en mellantid när man inte riktigt vet om man ska plugga vidare. Det finns också en risk att man bara fortsätter plugga och inte blir fast. Det vill jag absolut inte bli. Samtidigt såg det inte så ljus ut på arbetsmarknaden. Så jag pluggade en projektledningskurs där med fokus på hållbar utveckling.

Madelene: CEMUS är jag bekant med sedan tidigare och där finns ju faktiskt en väldigt spännande profil. CEMUS har ju mycket tvärvetenskapliga kurser och vill ju gärna ha ett väldigt blandat klassrum på de här kurserna. Så det är ju studenter från alla möjliga ämnesområden som brukar snurra in på CEMUS. Och jag tror de är en liten doldis också för många studenter i Uppsala.

Martin: Absolut en doldis och det är även för mig då att det var faktiskt en rekommendation från vår kursansvarige på Kulturgeografiska institutionen som tipsade om det här, just för att samhällsplanering, som jag jobbar med har väldigt mycket med att man ska jämkä olika intressen. Då måste man ha en förståelse för att det finns andra perspektiv, även utanför det egna skräpet. Man måste kunna lära sig att kommunicera kring det här på ett sätt som gör att även om man kanske inte håller med varandra så kan man ändå skapa en förståelse för att man måste gå åt visst håll. Och den här, när man pluggar kanske ett regelrätt program så är det ju mycket fokus på att lära sig kunskaper, kanske en lag eller en kulturhistorisk gångordning, man tittar en del bakåt. Man lär sig mycket, man lär sig statistik, man lär sig fastighetsbildningslagen till exempel. Men man lär sig kanske inte så mycket det här samspelet som händer sen när man väl kommer ut och står där. Och det här kunde CEMUS erbjuda redan innan jag då kom ut i arbetslivet på riktigt. Att inte bara lära hjärnan en kunskap, utan också lära den att orientera sig i hur ska man kommunicera kring den här kunskapen för att kanske nå ett uppsatt mål eller vad det kan vara.

Madelene: Just så.

Martin: På CEMUS jobbar man lite annorlunda på det viset. Man har väldigt mycket diskussion i de här grupperna. Det var det som var så utvecklande som gör att jag kan se tillbaka på den här tiden som en av de mest utvecklande under min studietid. Just att få stå där och ha en sakfråga, mycket värderingsövningar och litteratur. Jag tycker jättegärna att ni kan kolla in CEMUS hemsida och titta på till exempel kursen Hållbar utveckling A eller B och se vad det finns. Jag tror att, eftersom det är en dålig, att man inte känner till det här att det här kanske inte skulle vara så dumt om man ser de ämnen som finns där.

Sara: Just det, det är många är väldigt intresserade av hållbar utveckling. Så det är ett jättebra tips.

Madelene: Precis. Där finns både distans- och på plats-kurser så att även våra gotländska lyssnare kan ta del av utbudet.

Sara: Men hur länge var du där då?

Martin: På CEMUS fick jag möjlighet att ta en valbar kurs inom ramen för mitt program. Och sen fick jag ju mersmak och det var ju då en B-uppsats i hållbar utveckling, om man vill skriva, vid sidan av de här mycket intressanta kurserna som var. Sen hade jag praktik hösten 2012. Emellan den här perioden att jag då var arbetslös och att jag pluggade fortfarande. Så det blev totalt två terminer på CEMUS kan man säga. Och där skulle jag också vilja tipsa om en till sak, det vet jag tidigare gäster har talat mycket om, vikten av en praktikplats.

Madelene: Ja, vi tar den direkt Martin. Vart gjorde du praktik och hur fick du in foten där?

Martin: Ja, och det var inte helt enkelt, men det är det här som handlar om kanske, oavsett om man är på Campus Gotland eller i Uppsala och pluggar, så nätverket, att vara på plats. För det är ju genom de här lite mer informella samtalen som det uppstår möjligheter att få kontakter. Och så var det även här att jag fick ett tips om att Region Uppsala som är en stor offentlig spelare som jobbar med, vad då kan man undra, det är väl främst Ackis sjukvård tänker man. Men de håller också på med samhällsutveckling i form av till exempel kollektivtrafikfrågor, infrastrukturfrågor, cykelvägar och andra saker. Och det här var ju väldigt intressant, tyckte jag. Dessutom får man då möjlighet att jobba med hela länet, hela Uppsala län i det här fallet. Och det är då åtta kommuner. Och det gör ju att man får också en crash course i någon slags strategisk samhällsplanering. Från den stora Uppsala kommun till den lite halvstora Enköping och sen kanske lilla Älvkarleby. Och alla har sina för- och nackdelar och utmaningar när det gäller samhällsbyggnad.

Och vid den här tiden, 2013 och 2012, så var det så att hållbarhet, det var ju lite jobbigt faktiskt. Nu kommer han dragandes med hållbarhet, kan vi inte bara få göra som vi gjort förr. Och det var ju en utmaning att komma in lite för tidigt i processen när det fortfarande var mycket mer av att vi ska investera oss i tung infrastruktur. Vi pratar inte så mycket om hur vi ska använda infrastrukturen. Alla tänkbara transportslag är ju så att hållbar mobilitet handlar om gång- cykel- och kollektivtrafik i en stadsmiljö. Och det är ju alltid väldigt mycket billigare att jobba med de frågorna. Och det här är ju ett perspektiv som man kunde upplevas vara ganska jobbig. Nu är det ju inte alls så tio år senare. Men det var en praktikplats med jättebra kollegor som också gav ett nätverk att sen jobba vidare med.

Madelene: Just det, och en liten överblick över vem du ville vara med mer efteråt. Just det, och en liten överblick över vem du ville vara med mer efteråt.

Martin: Precis, och vem jag inte ville vara med också, det är nog minst lika viktigt.

Madelene: Ja och det är ju också en del av nätverket som vi sällan pratar om. Alltså att det är både på plus- och minussidan som det faktiskt är bra med nätverk. Men den stora frågan många studenter brukar ha, det är hur hittar jag min praktikplats? Så min fråga till dig är, hur fick du den där praktikplatsen?

Martin: Jag ringde runt faktiskt. Det kanske var lättare då. Det fanns nästan inte ens sociala medier vid den här tiden. Nu vet jag inte om det är helt applicerbart. Men visa att man finns och att man har intresse. Och en väldig ödmjukhet emot att även fast man är nyexad så kanske man inte kan allting, fast man kanske tror det. Det är nog bra att ha den approachen att visst jag vill visa mitt värde att jag kan bidra med någonting. Och fråga vad har ni för utmaningar? Och kanske få in, det har ni talat om i tidigare poddar också, att få in en fot. Ni pratade om jobbskuggning i en tidigare episod av er podd. Det är också jättebra. Kan jag få komma och hänga med en vecka? Jag behöver inte ta betalt för det. Funkar det liksom för arbetsgivare med försäkringar och sånt där så är det en jättebra rekommendation.

Att ha en praktikplats kan ju vara lite svårt för det kräver ju att det finns uppgifter och det ska vara en viss tid och så vidare. Så om man inte lyckas med det första spåret så tycker jag att det här jobbskuggning är jättebra. Följ med en dag och se. Och det räcker för att man ska börja få kontakter och få höra hur tongångarna går så att man i nästa steg man söker kanske en praktikplats vet lite mer hur man ska formulera sig.

Madelene: Precis, det var jättebra tips och idéer.

Madelene: Men låt oss blicka lite framåt. Efter de här studieåren, efter praktiken, då gav du dig ut i inom citationstecken "det riktiga arbetslivet".

Martin: Ja, precis.

Madelene: Och när jag scannar din LinkedIn-profil så ser jag att du har hunnit med flera arbetsgivare på de här elva åren du har jobbat. Ge oss en liten summering av den här karriärvägen. Hur har den slirat sig fram? Vad har du passerat?

Martin: Jag vill börja med att säga att man vet inte vad en karriär är för nånting. Det kan ni svara på bättre, tänker jag, som arbetar med frågan. Jag tror, eller själv, att man har en tank om vad ett drömjobb är för någonting. Det här vill jag bli, även då när man har pluggat. Då kanske man lite till skillnad från innan man börjar plugga. Vad är drömjobbet egentligen och vad består det av? Eftersom jag har hunnit byta arbetsgivare ett antal gånger så skulle jag vilja säga att det stämde inte alls på vad jag trodde. Det som jag faktiskt fick i det tillfälle som vad det här vill jag verkligen vara, det visar sig kanske inte vara det där drömjobbet. Även om det rent statusmässigt eller ikoniskt skulle vara det så var det kanske inte där du hade roligast och mådde bäst och tyckte att det var roligast att utvecklas.

Det kan ju vara en liten tröst också att man vet inte vad som är sitt drömjobb. Tänker jag. Så var det i alla fall för mig. Men jag började med efter praktiken att då skriva några e-postmeddelanden då till de olika kommunerna i regionen Uppsala. Som jag ändå hade träffat representanter från dem så tänkte jag att jag skriver och frågar Ganska öppet, har ni några arbetsuppgifter? Inte jag vill jobba med trafikplanering eller jag vill jobba med ert hållbarhetsarbete. För jag insåg att det finns ju redan folk som kanske jobbar med det här, oftast. Och då gäller det att ta det jobb som erbjuds, och se vad det leder till.

Vi pratade om GIS här lite tidigare, och jag är väldigt analog person. Jag är inte den mest digitala person utan gillar främst att prata med människor än att sitta vid en dator. Och därför var det med

lite skräckblandad förtjusning som jag i Knivsta kommun fick erbjudandet om att bli "bredbandsstrateg" och jag tänkte jag som inte kan något om datorer är nog inte bäst lämpad. Men jag gick på intervjun. Och det visade sig att det är inte datorer som är det viktiga att kunna som Bredbandsstrateg, utan det är att kunna gå upp inför ett byalag som är ganska argt och prata, och det var ju den egenskapen som visade sig vara viktigast. Det hade inte så mycket med utbildning att göra heller. Utan det visade sig att något som du har i din bakgrund som du inte ens har tänkt på kan vara viktig gav mig mitt första jobb. Och det är viktigt att ta med sig, att en vet aldrig vilken grej det är en arbetsgivare söker. Hade jag gått in och sagt "hej jag heter Martin och jag kan inget om datorer så det är ingen ide att jag kommer på intervjun", vilket nästan var nära att jag sa. Istället vi provar och ser och hade ett samtal om vad är det för arbetsuppgifter egentligen. Det handlar om att bygga ut bredband och det är ut i diken och snacka gödsel med folk, om vi ska uttrycka oss i klartext. Och det var det kommunen behövde. För det fanns ingen som hade tiden. Och en arbetsgivare och chef som är ödmjuk och öppen. Och det har jag tagit med mig.

Så snart jag har en praktikant, eller någon som kommer direkt från utbildning, så brukar jag säga att det är ni som har den färskaste utbildningen. Jag har ju en tio år gammal utbildning. Och det ska en också ta med sig, för det är verkligen så. Och då gäller det att hitta en arbetsgivare som tänker så. Så att en får ett nej på en intervju eller liknande är kanske lika bra ibland. För klaffar en inte med chefen eller medarbetarna och känner att här finns en kultur som är tillåtande. Då kanske det inte var rätta platsen åt andra hållet heller.

Madelene: Det där är en väldigt viktig insikt att ta med sig!

Sara: Det är inte bara jag som ska passa för detta jobbet. Utan även jobbet som ska passa för mig. Det ska vara den här "perfect match" liksom.

Martin: Ja, och den kan vara helt oväntad. För jag hade ju inte tänkt att jag skulle bli bredbandsstrateg.

Sara: Då tänker jag på det här du började med att säga. Jag tycker ofta att studenter kommer och vill så gärna planera och förbereda sig till hundra procent.

Martin: Som för tentan.

Sara: Ja, exakt. Och det går ju inte. För rätt som det är söker de en person till ett jobb och då får jag det bara för att jag hade något som jag gjorde för tio år sedan. Eller någon egenskap. Eller vad det nu kan vara. Det är ju slumpen också ganska ofta.

Martin: Och det är en trygghet skulle jag nog vilja säga. För jag satt ju där själv och sökte och fick nej. Vi har inte möjlighet. Vi har inte plats. Inte just nu eller anställningsstopp eller vad det nu kan vara. Och så är det.

Madelene: På så sätt är det ganska lika tider nu, som när du gick ut för tio år sedan. Nu är det inte de bästa tiderna att expandera, söka jobb, byta jobb eller så. Och då är det viktigt att kliva ut med attityden att jag behöver hitta var den där lilla, lilla öppningen finns för att få in foten.

Sara: Att börja någon stans och bygga på det här nätverket.

Martin: Ja, precis.

Madelene: Efter Knivsta har du testat andra arbetsgivare också. Vad är dina reflektioner från de andra som har passerat?

Martin: Ja där finns ju också trick, för jag tänker att långtifrån alla studenter är samhällsplanerare. Så jag tänker just arbetsgivarperspektivet i offentlig sektor, är ju så mycket mer. Men att börja i en liten kommun som Knivsta var. Det var vid den tiden en väldigt ung kommun som bildades 2003, en väldigt dynamisk kommun som växer och det finns en otrolig framåtanda. Och en tillit och en tro på både samhället och de en anställer, det blir ett otroligt bra "vi-lag". Man har helt enkelt behövt trycka på re-set och bygga en kommun från början. Allt ifrån att stämpla om biblioteksböckerna till att Uppsala kommun hade sina tjänstebilar, så vi måste ha nya fordon, nya skolor. Det blir väldigt konstiga saker som en måste ta itu med. Hur ska kommunlogotypen se ut. I en liten organisation, om vi struntar i att det är en kommun, så skulle jag verkligen rekommendera att en söker sig till ett litet företag i början. Det är inte så långt till chefen, det är inte 14 mellanchefer upp till högsta. Det kanske bara är så att en sitter och lunchar i samma lunchrum och den typen av kultur gör att en får ett nätverk så att en inte sitter i sitt lilla fack och inte kommer vidare. Så jag skulle verkligen rekommendera ett mindre företag eller en mindre arbetsgivare som förstajobb just för att lättare få visa vad en går för när en väl är inne.

I Knivsta innebar det att jag fick ansvar för dels de trafik och mobilitetsfrågor som jag brinner för i sinom tid. Det tog ett år innan jag fick vara med och räckte upp handen. Men också för näringslivsfrågor i en kommun som växer väldigt snabbt. Vilket var otroligt dynamiskt. Och att jobba för hållbarhet, näringslivet jobbar de med hållbarhet? Och på den tiden var det inte så självklart att de gjorde det så då fick jag möjlighet att integrera hållbarhet och näringsliv. Så det var också roligt jobb i en liten organisation.

Men sen var det ju det där drömjobbet, som kanske hägrade, som utlystes och det var "länsplaneupprättare". Vilket låter så torrt så. Men det betyder att en får vara med och planera infrastruktur i hela länet, det jag egentligen hade gjort på Region Uppsala. Och det var väldigt roligt att få den möjligheten vilket hände 2006, bara tre år efter min examen i Gävleborgs län. Vilket var jätteroligt! Men det var en stor organisation vilket gjorde att när länsplanen var författad så visste jag inte riktigt vad jag skulle göra nu. Jag hade gjort drömmen, tagit in alla kommuners åsikter och gjort en plan som skulle lösa alla problem. När den nu ligger där så blir det lite tomt. Så när det var gjort så gick jag tillbaka till Knivsta kommun. Jag kände att det kanske var den där lilla organisationen där jag hade mest att göra. Det var inget fel på Region Gävleborg men det var mest titeln som var fin och det var väldigt roligt, men det var ännu roligare i den lilla kommunen. Så kan det vara.

Jag har också provat att vara konsult, och det var spännande. Då är en i privat sektor, vilket är något helt annat än offentlig sektor. Där en har politik (som en säger på kommunspråk) som bestämmer och som tjänsteman ska en vara helt opartisk. Och även om en inte gillar det som beslutas så ska en verkställa det. Och det handlar om respekt för besluten. Och det kan ta väldigt lång tid att komma framåt i olika frågor. Som konsult på ett privat bolag då hjälper en istället kunder som kanske redan haft den här processen politiskt. Det var intressant att pröva på att vara lite expert på trafik och mobilitetsfrågor och få känna, att nu är jag expert. Och inte bara traggla på i det organisatoriska och känna att det här beslutet kan vi inte fatta nu för det är snart nytt val och då vågar ingen röra frågan, då tar det två år till. Det kan helt enkelt bli långa processer på en kommun. Och det var verkligen intressant att få vara med på en gång och kunna hjälpa till lite mer direkt. Å andra sidan var det vinstkrav och annat. Och sen kom pandemin. Och då är det svårt att dra in uppdrag när en sitter digitalt. Jag som gillar att vara ute och träffa folk, och drog in uppdrag på det viset, det gick helt enkelt inte. Så då blev det tillbaka till kommun. Till Gävle Kommun där jag är nu.

Madelene: Nu har du varit med Gävle kommun om jag förstod det hela rätt?

Martin: Ja.

Madelene: När du nu står med backspegeln och blickar tillbaka på de här första elva åren, kan du då se någon röd tråd på din karriärväg?

Martin: Ja det kan jag! Två saker: dels hållbarhet – det är nästan som en hygienfaktor när en söker jobb. Och är det inte ekologisk hållbarhet så är det ekonomisk eller social. Och jag är så glad att jag tog de här kurserna på CEMUS. För utan dem hade jag inte varit lika öppensinnad i att folk tänker olika av en anledning. Lite ge och ta, annars kommer vi inte framåt. Det gav CEMUS kurserna mig och såklart mina övriga studier på universitetet också. Men det var mer kompetensen, det här är ditt skrå, det här ska du kunna som samhällsplanerare. Men hur du ska hantera det du kan, det var ju det som CEMUS kunde bidra till att förstå.

Så det var den ena. Den andra är att just organisationen är jätteviktig. Det är nätverket som gör dig, inte du själv. Jag, mig själv och mitt. Utan mina kollegor och bra chefer då är det ju ingen idé att jobba, då blir det inget kul. Jag tycker att man ska ha roligt på jobbet, det är en drivkraft. Att ha bra arbetsuppgifter. Jag har ju tagit med mig allt det här om näringslivsfrågor och landsbygdsutveckling, som en nog får säga att bredband är och konsult, att det går att beställa bra utredningar även som kommunal tjänsteman också, så att en förstår hur det ser ut på andra sidan. Det är också jätteviktigt! Så se till att ha tid att närvara. Och Uppsala och Gotland är kanske geografiskt inte världens största ställen så om man ser till att träffas så blir det rätt en tajt grupp. Man kompletterar varandra. Även inom Samhällsplanerare, mina kursare och jag, vi har ju väldigt olika uppgifter även om vi läst samma utbildning. Och det är väldigt kul att kunna ringa varandra och kolla: du jobbar på något helt annat än en kommun – hur har det varit? Se till att nätverka helt enkelt!

Madelene: Ja nätverkandet. Jag tänkte du var inne på lite om det här med drömjobbet tidigare. Drömjobbet som inte var ett drömjobb, eller som gick att uppnå lite för fort så var det över. Men när du idag tittar på framtiden, finns det något mer drömjobb som hägrar där långt borta någon stans?

Martin: Ja, just nu känner jag att jag nog har mitt drömjobb för stunden. Och det är underbart att känna det. Och det visste jag inte skulle vara i Gävle, tio år senare. Men så blev det och det handlar om att ett drömjobb är något som uppstår. Och sedan hitta den tjänst där en får möjlighet att använda det en har. Där är jag nu.

Sara: Du har sagt jättebra saker till våra lyssnare under den dryga halvtimmen vi har pratat med dig. Men om vi skulle sammanfatta det lite. Jag tänker på tips till våra lyssnare som är studenter idag. Vad har du för tips till dem? Tänk på det här. Gör det här. Eller gör inte det här.

Martin: Tips ett är nätverkande. Sitt inte för mycket digitalt, var på plats. Jag vet att det är frestande. En jobbar även i mitt jobb digitalt nu, men det är det som ger nätverket. Och det är nätverket som ger jobbet! I alla fall i min bransch, men jag tror det är väldigt likt i andra. Sedan det tips ni fått tidigare här i podden också – jobbskugga och få in foten. Får du inte en praktikplats så kan ni alltid hänga på någon. Jag gjorde också det när jag inte fick något jobb i början. Det var jättebra för jag tog med mig något därifrån. Och då är det tur att det både i Uppsala och på Gotland finns tydliga arbetsgivare. Är en samhällsplanerare så är region jättebra, eller kommun, eller en grannkommun eller en grannregion. Eller ett privat bolag, ett konsultbolag. Och det är ganska lågt hängande frukter att börja med. Sen så medskicket att det går kanske inte alltid första året att få det där jobbet över huvud taget. Och det var inte jättekul, men då kan en söka en kurs på CEMUS till exempel i väntan på och se vad det kan bidra till. För där är det ju väldigt tvärvetenskapligt och utvecklande att träffa andra, från andra skrån. Så det är väl mina tre tips: Nätverket, jobbskuggning och sök en kurs på CEMUS!

Madelene: Klart och tydligt och framför allt viktiga tips. Men alumnen Martin från UU som gett sig ut i verkligheten, vad kommer du att göra nu när den här studenten – kanske på hög – kommer att börja ringa till dig och vill jobbskugga. Har du plats för alla?

Martin: Ojdå, det tänkte jag inte på.

Sara och **Madelene** skrattar.

Martin: Kanske inte för alla men ni är absolut välkomna att höra av er! För det går nog alltid att ordna med och det händer mycket spännande i Gävle.

Madelene: Precis. En sådan ära att få podda med just dig idag Martin, tack för att du tog dig tid för oss och våra lyssnare. Mycket praktiska och matnyttiga tips, och också en inblick i den offentliga sektorns arbetsliv som jag tror att många av oss uppskattar.

Martin: Tack för att jag fick komma hit!

Madelene: Och varmt lycka till framåt. Då säger vi hejdå till våra lyssnare och på återhörande senare i höst.

Sara: Det gör vi. Hejdå!

Madelene: Hejdå!